

'De Piratenpartij is geen bananenpartij'

- zaterdag 28 april 2012, 05u00 Bron: dsweekblad



Thomas Goorden van de Piratenpartij rr

Zes jaar geleden opgericht in Zweden, intussen al in 21 landen officieel geregistreerd én volgens peilingen de derde grootste partij in Duitsland. De Piratenpartij lijkt duidelijk meer dan een protestpartij. In oktober kunnen alvast Antwerpen, Gent, Leuven en - allicht ook - Mechelen erop stemmen.

Waarom heeft België de Piratenpartij nodig? Zijn er nog niet genoeg partijen?

Thomas Goorden, woordvoerder van de Antwerpse Piratenpartij: 'Omdat andere partijen niet genoeg aandacht schenken aan een transparantere overheid, een betere bescherming van de privacy en een eerlijkere auteurswetgeving.'

Auteursrechten zijn een federale aangelegenheid, daar kunnen jullie in oktober weinig mee doen.

'Klopt. Daarom zullen we voor de gemeenteraadsverkiezingen focussen op de bescherming van de privacy en nóg meer op die transparantie. Te veel beslissingen worden achter de schermen genomen. En achteraf wordt er dan een grote mediacampagne tegenaan gegooid om de burger van de heilzaamheid van die beslissing te overtuigen.'

'Kijk naar de Lange Wapper. Ik denk niet dat je zes jaar geleden ook maar in één partijprogramma één woord over die Lange Wapper kon lezen - dat is absurd! Omdat er gaandeweg zoveel protest kwam, werd dan wel een referendum georganiseerd, máár: niet bindend. Het is niet omdat we die gang van zaken intussen zo gewoon zijn, dat hij ook aanvaardbaar is. Laat staan logisch.'

In Antwerpen plannen jullie begin juni een congres. Een participatief congres: 'Mensen mogen mee komen schrijven aan het programma'. Dat klinkt even sympathiek als

naïef.

‘Ach, het is zó makkelijk om zoiets dood te slaan als “naïef”. Tien jaar geleden vonden ze het idee om een encyclopedie te schrijven met vrijwilligers ook naïef. Wel: Wikipedia wordt tegenwoordig gedragen door 13.000 naïevelingen. Of kijk naar IJsland waar alle burgers samen de grondwet hebben herschreven. Het kán. Maar je moet er natuurlijk wel moeite voor doen. En die moeite wil de huidige politiek niet opbrengen.’

Zijn jullie links of rechts?

‘Dat vind ik niet interessant. Ik situeer de Piratenpartij liever in de tijd. Eerst waren er de liberalen, dan de socialisten, toen kwam de Vlaamse beweging en daarna doken de groenen op. En nu: wij. De Piratenpartij is de laatste nieuwe partij. Of nog: het beste geënt op deze tijd.’

Jullie worden wel erg links gepercipieerd. Progressief. Niet conservatief.

‘Zo eenduidig vind ik het niet. Dat we het beslissingsproces willen herdenken, dat is nieuw en dus progressief. Maar onze visie op de privacy, die is natuurlijk oerconservatief. Wij willen daar dezelfde rechten als onze ouders: hun brieven werden niet ongevraagd geopend, hun telefoons niet afgetapt. Op internet willen we dezelfde privacy, of die al zéker niet aangetast zien in naam van winstbejag.’

Louis Tobback vergeleek jullie deze week met ROSSEM.

‘Tobback is een lepe rakker. En heel bedreven in de techniek van “framing”: door ons te associëren met een randpartij hoopt hij ons bij voorbaat onschadelijk te maken. Hij vergist zich schromelijk. We zijn intussen aanwezig in 54 landen, zijn in 21 landen officieel geregistreerd en hebben in 6 landen gekozenen. Wij zijn geen bananenpartij.’

Zijn jullie opgewassen tegen jullie eigen ambitie? In Duitsland blijken al de eerste groeipijnen. Der Spiegel kopte net nog ‘Avanti Dilettanti!’

‘Natúúrlijk zijn er groeipijnen. We sturen constant bij. Anders dan de klassieke partijen verbergen we dat zoeken en twijfelen niet. Onze generatie denkt overigens niet meer in Grote Plannen die ófwel lukken, ófwel mislukken. Het is niet meer van deze tijd te geloven in een utopia dat we kunnen bereiken met eenduidige en rechte plannen en antwoorden.’

‘We gaan stap voor stap en zoeken telkens opnieuw ons evenwicht. Dat is nu eenmaal hoe het écht gaat. Hoe iedereen ook zijn leven leeft. Het gaat erom echt te zijn. De rest geloven we niet meer.’

Hoe bent u zelf bij de Piratenpartij terechtgekomen?

‘Ik had al langer zin om me politiek te engageren, maar vond geen partij waar ik thuis was. De Piratenpartij voelde meteen juist aan. Het is dé partij van deze tijd. Van onze generatie. Met twee vrienden sloten we ons begin dit jaar aan bij de Antwerpse pioniers, waardoor het team meteen verdubbelde. Een proces dat in de Piratenpartij dezer dagen wel vaker gebeurt.’

gcl

